

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11. April 1890, jfr. Lov Nr. 170 af 19. December 1898.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1807).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 70 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Patentlov af 13. April 1894, jfr. Lov Nr. 40 af 29. Marts 1901.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1807).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 70 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 107 om Beskyttelse af Mønstre af 1. April 1905.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1808).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 71 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1840).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles her i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Hauge): Jeg kan paa hele Udvalgets Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse her i Tinget. Desuden vil jeg paa mit Partis Vegne gøre nogle Bemærkninger til det Standpunkt, som Flertallet i det andet høje Ting i Aar under Venstres Ledelse imod Sædvane har indtaget til Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse. I en Række af Aar har der her i Rigsdagen været delte Meninger mellem Folketinget og Landstinget om, hvilke Regler man skulde følge ved Indfødsrets Meddelelse. Folketinget har hævdet, at man skulde lempe sig saa vidt muligt overfor de Folk, der søgte Indfødsret, naar der ikke var noget at sige paa deres borgerlige Vandel. Landstinget har gjort en anden Opfattelse gældende, idet det gennem mange Aar har hævdet, at man skulde tage Hensyn til vedkommendes økonomiske Forhold, alt-saa til, om de paagældende Ansøgere i Fremtiden havde Udsigt til at kunne klare sig uden at skulle søge Hjælp af det of-